

TALVEN MOLEMMIN PUOLIN

ARTO WIEDERHOLM

Koittipa taasen Pohjois-Suomen ladistien kesäkauden päättäjien aika 25.7., siis tapahtuma, jossa jutellaan ja tavataan tuttuja, eikä vain rypyskellä. Paikkana perinteen mukaan Muhoksen Monttan leirintä. Sinne kerääntynyt jälleen nauttimaan hyvästä seurasta, eikä niinkään rypypäämään. Hankaluutena oli kohdaltani se, että molemmat rantarosvon näköiset väyvenrantalet olivat poissa pelistä. Toinen kunnosti jonkin Panopouloksen huvilaa Kreikan saaristossa, toinen köllötti Yliopistollisissa.

Ajaako siis itse? Sen kielsivät oma etiikkani ja moraalini. Lisäksi luonnollisesti Suomen rikoslaki. Tieliikennelainsäädännössähän ei mitään promilleista seiso! Varovainen tiedustelu sai pohjalaiselta vaimolta myönteisen vastaanoton. Lada-ajoihin, mikä ettei! Ei hän kuulemma ollut oikeastaan edes pitänyt Jenkkiautoista ja -mentaleista. Vaikka siellä on jokaisella suurempi auto kuin kellään, ja se vaihdetaan heti, kun se ei ole enää uusi. . .

Mennessä Koukattiin Oulun torin kautta, piti hän mansikoita saada mukaan. Kävellessä autolta torille näin riipaisevan näyn. Kävelykadulla kyyhötti mustiin pukeutunut mumma käsi ojossa, kaulassaan lappu, jossa selvällä suomella: MINULLA ON NÄLKÄ. Vaimo pani hanttiin, mutta minä olin kovana. Ei tätä näin voi jättää, Suomehan on hyvinvointivaltio. Siispä autolle ja styroksiboksi auki. Tein juustovoileivän, kääriin sen vielä talouspaperiin. Vein sen mumman ojentuneeseen käteen, Pliis, passiipa, sepaalusta, porhavooria. . . Vaan taisi mumma olla joku konstnäari. Leipä lensi kauaksi, ja alkoi pajatus, jossa oli paljon konsonantteja. Ruoan heittelemisestä olisin itse nöösipoikana saanut tuimat tukkapöllöt. Kulttuurien välisiä eroja, ja sulla aukkoja tiedoissa virkkoi muijani. Matka jatkui.

Ennen Muhosta oli poliisilla ratsia vasta rakenteilla. Nuori konstu kysyi kohteliaasti tervehdittyään, paljonko rouva arvelee teillä olleen suoran alussa nopeutta. Muija vastasi: Kiistan. Ei kuulemma tarvinut kiistää, kun ei mistään syytetäkään, mutta paljonko arvioisitte? Vaimon vastaus: Pysyn satarosentisesti alakuperäases kertomukseni, johti nopeaan puhallustestiin - ja hyvää matkaa.

Olimme saaneet tietää, että jo edellisenä iltana Monttan majoittuneelta Jopilta oli eväty lupa nostaa Työkalulippu leirintäalueen salkoon. Oli tuo ennen aina käynyt. Tästä pölylyntyneenä olin valmistanut kyltin: LADATSIALAISET. Ja ei kun ensimmäisenä ampumaan se niittipölyssä ilmoitustauluun. Lupia en kysellyt.

Perinteinen kavalikki Muhoksen cityyn sujui kolmen Nivan johdolla. Kärjessä Hatusen ampparinkeltaiseksi maalaama veeäm 07. Vanhassa Neukkulassa olisi moista värjäyksestä joko saanut iskurimaalarin arvoniemen ja viikon Krimillä lepokodissa, tai sitten 10 vuotta Kolyman hiilikaivoksilla.

Koska ajot olivat 3 viikkoa totuttua aiemmin, oli Muhoksen kunnan elinkeinoasiamiehelle jätetty pyyntö tiedottaa poikkeavasta ajankohdasta paikallisille maanviljelijöille. He kun ovat jo kymmenkunta vuotta totuneet aloittamaan syyskyltönsä Lada-ajojen mukaan.

Autokuntia oli paikalla viitisentoista, pistäytyjät mukaan lukien. Nyt olivat perinteiset takapotkuiset jo selvästi vähemmistönä. Liekö syynä mukavuudenhalu, säästäminen, vai molemmat? Jata oli liikkeellä japsimopolla ja mekin, häpeä myöntää, käyttöautolla. Varsinainen rompetori on kuvahtanut kokoon. Jokunen tilaustuoni, ja leikkimielinen "vitosen" huuto-kauppa. Hyvin kävi tavara kaupaksi. Ja mitä ei mennyt, se juotiin itse.

Makkaraa paistettiin, nautittiin hyvästä seurasta ja heitettiin frisbiä. Vasta kolmannelle uusinalla sai Hatunen ykkösjansan varmistettua. Saunaan, uimaan, nuotiolle porisemaan (olihan tarkoitus nauttia hyvästä seurasta, eikä vain rypytellä). Osalla oli vain iltaloma. Sitkeimmät sissit uskaltautuivat rattiin pyhänä iltapäivällä, kun nolla-auto tiedotti, ettei tienvierillä näkynyt sinivuokkoja.

Ensi venetsialaisiin kokoonnutaan taas nauttimaan hyvästä seurasta, eikä pelkästään rypypäämään. Paikka vaihtunee sellaiseen, jossa ei lippuamme syljeskellä.

22.5. koitti ulovan kesän avajaisten aika. Oli tähän väliinkin keritty jotain puuhailia, mm. perustaa ja rekisteröidä Pohjois-Suomen ladailijat -yhdistys. Kokoonnuttin Oulun tulin parkkipaikalle. Uutena, ja ainakin minulle uutena ilmestyksenä Kari K:n pick-up -Lada. Mosseahan kyllä on noissa kuoseissa nähty. Käyttöön vihitettiin yhdistyksen nimikkogrilli, jonka hiilipesänä toimii huhujen mukaan Tulan asetehtaan takaa löytynyt moottorin öljypohja. Velhon makuisia olivat makkarat. Ensimmäiset tarjoiltinkin vierailijoille, kenenkään anoppia kun ei paikalle sattunut.

Ainahan se paremmuus jotenkin pitää punnita. Nyt oli vuorossa käsikranaatinheitoksia. Kohteena SS-upseeri, miehillä täysmatka, naisilla puolikas. Sivarit olisivat saaneet osallistua naisten matkalta, ja lisäksi kierittää kranaattia. Heittoalustana uusi kevytpeite, heiton aikana polvet ja vapaa käsi kiinni peitteessä. Tällä kertaa ei jaettu kultaa, hopeaa ja pronssia. Selvä voittoa, Tuija sai puuta (siperialaista ikihonkaa), Kari K. lasia (littalan livenessarjaa) ja Esko rautaa (kottilousterästä). Doupingtestiä ei nähty tarpeelliseksi, edes kisan järjestäjille.

Ikaalisiin lähtijöitä haeskeltiin, mutta taisi Jta olla ainoa lähtijä, kuten niin monesti ennenkin.

Seuraava miitinki Suomen viidenneksi suurimmassa sisävisisaarassa, Oulujärven Manamansalossa. Sinne kokoonnutaan viihtymään hyvässä seurassa, paistamaan makkaraa, eikä niinkään rypypäämään.

2^η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ
Μοντتا 25.-26. 07 2009

ΣΑΒ. & ΚΥΡΙΑΚΗ 20-21 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΠΡΑ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ & ΤΟΙΣ ΜΕΡΕΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΕΛΕΤΕΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΕΛΕΤΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΜΕΤΑΙ ΚΟΡΗΤΟΙ
Ι. Μυλωνάκης Α.Ε.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΑΒΙΟΥ (2009) ΠΕΛΛΑΓΟΙ Α.Ε.

